

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง
โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา
The Comparison of learning achievement of Suphasitphraruang
by Using CIPPA Model with normal teaching of Mathayomsuksa 1
at Kanthalakwittaya School

นวพล กรณมณีเลิศ^{1*} ปิยวรรณ กันทอง² เจนนีศา จั่วจันทิก³
Nawaphon Kunmaneeleert¹ Piyawan Kanthong² Jannisa Chuachanthuek³

¹อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Lecturer of Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

²อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Lecturer of Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

³นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Bachelor of Education in Thai, Sisaket Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: msluzifermai@gmail.com

(Received: 3 April 2024, Revised: 18 April 2024, Accepted: 22 April 2024)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง ระหว่างรูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องสุภาชีวิตพระร่วง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องสุภาชีวิตพระร่วง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 2 ห้อง จำนวน 87 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรูปแบบการเรียนการสอน CIPPA Model จำนวน 3 แผน และรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียน และหลังเรียนเรื่องสุภาชีวิตพระร่วง จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - test for Independent และ t - test for dependent ผลการศึกษาพบว่า 1)

นักเรียนที่ได้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาษิตพระร่วง ที่ใช้การสอนแบบ CIPPA Model กับแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบ CIPPA Model ก่อนและหลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาษิตพระร่วง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาษิตพระร่วง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์; วรรณคดี; สุภาษิตพระร่วง; CIPPA Model; การสอนแบบปกติ

ABSTRACT

The purpose of this study is 1) to compare the academic achievement in the literature on Proverbs Phra Ruang between the CIPPA Model teaching method and the normal teaching method. At the Mathayom 1 level, Kantharalak Wittaya School Kantharalak District Sisaket Province 2) To compare academic achievement in the literature on Phra Ruang Proverbs. Before studying and after studying Using the CIPPA Model teaching model at the Mathayom 1 level at Kantharalak Wittaya School. Kantharalak District Sisaket Province 3) To compare academic achievement in the literature on Phra Ruang Proverbs. Before studying and after studying Using the normal teaching format At the Mathayom 1 level, Kantharalak Wittaya School Kantharalak District Sisaket Province. The sample group included Mathayom 1 students at Kantharalak Wittaya School. Kantharalak District Sisaket Province By selecting 2 rooms with a total of 87 people specifically, the tools used include 1) learning management plans for the Thai language subject group, Mathayom 1, using the CIPPA Model teaching model, 3 plans and learning formats. Normal teaching, 3 plans, 2) Pre-study and post-study ability test on Phra Ruang proverbs, 30 questions. Statistics used in data analysis are mean score, percentage, standard deviation, t - test for Independent and t. - test for dependent. The results of the study found that 1) Students who have been taught in the CIPPA Model teaching format and normal teaching. It was found that the academic achievement in literature Phra Ruang Proverbs that used the CIPPA Model teaching method and the normal method were significantly different at 0.05. 2) Students who were taught using the CIPPA Model before and after the experiment had better achievement in learning literature about Phra Ruang Proverbs They are significantly different at the 0.05 level. 3) Students receiving normal teaching Before

and after the experiment, there was achievement in studying literature on the subject of Phra Ruang Proverbs. They are significantly different at the 0.05 level.

Keywords: Comparison Of Learning Achievement; Literature; Suphasitphraruang; CIPPA Model; regular exam

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของมนุษย์ที่ใช้ในการสื่อสารอย่างหนึ่ง ที่เป็นสัญลักษณ์ที่โดดเด่นของคนในสังคมไทย อันแสดงในเห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ส่งทอดมายังคนรุ่นหลัง ดังที่กรมวิชาการ (2545) กล่าวว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และเอกลักษณ์ประจำชาติไทยอีกอย่างหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือ วรรณคดี

มรดกทางภาษาอย่างหนึ่งที่มีเอกลักษณ์ของไทยและถูกถ่ายทอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คือ วรรณคดี ซึ่งเป็นงานประพันธ์ที่มีคุณค่า ทั้งด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา นอกจากนี้วรรณคดียังสะท้อนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีต และสอดแทรกข้อคิดต่าง ๆ ที่ควรค่าแก่การศึกษา ดังที่ อิงอร สุพันธ์วิช และคณะ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า วรรณคดีไทยควรค่าแก่การศึกษาเพราะ “วรรณคดีเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่แสดงความเจริญรุ่งเรืองในอดีต บอกเล่าเรื่องราว วิถีชีวิต ความเชื่อ ความคิด และความเป็นไปต่าง ๆ นานาของคนในสังคม จนมีผู้กล่าวว่า ถ้าอยากรู้ว่าคนชาติใดมีนิสัยใจคออย่างไร ให้ศึกษาวรรณคดีของคนชาตินั้นอย่างถ่องแท้” ซึ่งวรรณคดี มีความหมายที่ใช้กันทั่วไปสองประการ คือ ความหมายประการแรกได้แก่ หนังสือที่เรียบเรียงออกมาเป็นตัวหนังสือหรือนัยหนึ่งหมายถึงหนังสือทั่วไปนั่นเอง แต่มีเงาความหมายว่าเป็นหนังสือเก่าถือเป็นมรดกที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ ส่วนความหมายที่สอง มีความหมายคล้ายคลึงกับคำ “กวีนิพนธ์” ถือว่าเป็นหนังสือที่ได้รับการยกย่องแล้วจากกลุ่มคนที่นับว่าเป็นคนชั้นนำในวงการหนังสือ มีนัยสืบลงไปกว่ามีคุณค่าสูงส่งเข้าขั้นวรรณศิลป์ คือ เป็นแบบอย่างที่ยกย่องเชิดชูกันไป (ชลธิรา กลัดอยู่ อ่างถึงใน สนิท ตั้งทวี, 2528)

จากความหมายของวรรณคดีข้างต้น จะเห็นได้ว่า วรรณคดีเป็นดังกระจกเงาส่องสะท้อนภาพสังคมและวัฒนธรรม ผู้อ่านจึงควรอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อการศึกษา เรียนรู้เรื่องราว ความเป็นมา ความคิด และค่านิยมของสังคมแต่ละสมัย การวิจักษ์และวิจารณ์วรรณคดีทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ รู้จักสังเกต ได้ความรู้และประสบการณ์จากวรรณคดี วรรณคดีจึงมีความสำคัญทั้งในด้านเนื้อหาที่ให้ข้อคิด คติเตือนใจ

และด้านสังคมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม รวมทั้งเป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งด้วย ในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดี นอกจากผู้เรียนจะต้องศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ แล้ว ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์คุณค่าของวรรณคดี รวมไปถึงการนำข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การเรียนการสอนวรรณคดีในปัจจุบัน ครูผู้สอนมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เพียงเพื่อให้ผู้เรียนท่องจำ แคลศัพท์ หรือแม้แต่การจดจำเนื้อหาผ่านเรื่องราวที่เขียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวรรณคดี ขาดความรู้ ความเข้าใจ หรือความสนใจที่จะเรียนวรรณคดี เพราะถือว่าไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน เป็นเรื่องไกลตัว โดยวรรณคดีแต่ละเรื่องถูกประพันธ์ในช่วงสมัยอดีต ส่งผลให้คำศัพท์บางคำไม่ปรากฏใช้ในปัจจุบันจึงยากต่อการทำความเข้าใจ ซึ่งปัญหานี้สอดคล้องกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนวรรณคดีเรื่องสุภาชิตพระร่วง โดยเนื้อหาของสุภาชิตพระร่วงนั้นถูกแต่งขึ้นตั้งแต่สมัยสุโขทัย เป็นการใช้ภาษาหรือคำศัพท์ที่เก่า ซึ่งใช้ความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างมาก และต้องอาศัยกระบวนการตีความ จึงจะสามารถเข้าใจเนื้อหาของวรรณคดีเรื่องสุภาชิตพระร่วงได้

ด้วยเหตุผลนี้การจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยจึงควรมีการพัฒนาและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือวิพากษ์วิจารณ์ ถึงคุณค่าของวรรณคดี ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (CIPPA Model) ที่ถูกพัฒนาโดย ทิศนา ขัมมณี ซึ่งเป็นกลวิธีที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ผู้คิดค้นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (CIPPA Model) ได้กล่าวว่า CIPPA Model เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์

โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (CIPPA Model) ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ 3) ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่ 4) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5) ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ 6) ขั้นแสดงผลงาน และ 7) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (ทิศนา ขัมมณี, 2548)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาชิตพระร่วง โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา โดยนำวิธีสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ รวมไปถึงขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม สามารถวิจารณ์ สรุปใจความสำคัญ และยังสามารถตั้งดูความสนใจของผู้เรียนให้มีความกล้าแสดงออกในทางที่ดี นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้จากวรรณคดีแต่ละเรื่องไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยการพิจารณาไตร่ตรองอย่างเหมาะสม และเป็นอนาคตที่ดีของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาวดีพระร่วง ระหว่างรูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาวดีพระร่วง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาวดีพระร่วง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง สุภาวดีพระร่วง โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการศึกษาตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยวางแผนการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

ตารางที่ 6 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ช่วงเวลา (วัน เดือน ปี)	ขั้นตอน	สิ่งที่ได้
17 ก.ค. 2565	1. เลือกหัวข้อปัญหาที่จะศึกษาวิจัย	ประเด็นการวิจัย
17 ก.ค. 2565	2. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรในการวิจัย
19 ก.ค. 2565	3. กำหนดขอบเขตของปัญหา คำถามและวัตถุประสงค์การวิจัย	ชื่อเรื่องวิจัย
21 ก.ค. 2565	4. ค้นหาและกำหนดสมมติฐานของการวิจัย	แนวทางในการวิจัย
21 ก.ค. 2565	5. วางแผนการวิจัย	เค้าโครงวิจัย
1 ส.ค. 2565	6. สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งหมด	ร่างเครื่องมือ
1 ส.ค. 2565	7. หาคูณภาพเครื่องมือ	เครื่องมือวิจัยที่สมบูรณ์
10 ส.ค. 2565	8. ทำการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบข้อมูล	ข้อมูลวิจัย
24 ส.ค. 2565	9. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	ข้อมูลพร้อมการวิเคราะห์

10 ก.ย. 2565	10. แปลผลและบทสรุปเขียนรายงานวิจัย	รายงานการวิจัย
15 ก.ย. 2565	11. เผยแพร่รายงานวิจัย	ผลรับรองการเผยแพร่

2. แบบแผนการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้มีแบบแผนการทดลอง (Experimental Design) สองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม และกลุ่มควบคุมหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน (Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2547) โดยมีผังการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 7 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T _{1E}	X	T _{2E}
RC	T _{1C}	~X	T _{2C}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R	แทน	นักเรียนที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Group) โดยสอนแบบ CIPP Model
C	แทน	กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ
X	แทน	การสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ CIPPA Model
~X	แทน	การสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ
T _{1E} , T _{1C}	แทน	การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
T _{2E} , T _{2C}	แทน	การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

3. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ มีประชากรและการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาจิตพระร่วง โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ตำบลน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ วิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 16 ห้อง รวมทั้งสิ้น 619 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเลือกครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้แบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 เป็นกลุ่มทดลองโดยการเรียนแบบ CIPPA Model จำนวน 43 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 เป็นกลุ่มควบคุมโดยการเรียนแบบปกติ จำนวน 44 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model วรรณคดีเรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ วรรณคดีเรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย วรรณคดีเรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง แบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งก่อนและหลังเรียน

5. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) วรรณคดีเรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง

แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) วรรณคดีเรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

- 1) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model)
- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดทำโดย สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด (พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ, 2563)
- 3) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 4) สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา หน่วยที่ 3 สุภาชีวิตพระร่วง
- 5) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ซิปปาโมเดล (CIPPA Model) จำนวน 3 แผนละ 1 ชั่วโมง
- 6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบ ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยใช้ เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) และสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดหัวข้อการประเมิน 5 ด้าน ประกอบด้วย

- จุดประสงค์การเรียนรู้
- สาระการเรียนรู้
- กิจกรรมการเรียนรู้

- สื่อการสอน
- การวัดผลประเมินผล

7) ปรับปรุง และแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยใช้เกณฑ์การประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2556)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51 – 5.00	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย และได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 4 คน (ทดลองเดี่ยว) ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาไทยอยู่ในระดับสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการใช้สำนวนภาษา

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยและได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 12 คน (ทดลองกลุ่มเล็ก) ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาไทย อยู่ในระดับสูง 3 คน ปานกลาง 6 คน และต่ำ 3 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลา สื่อการสอน ปริมาณเนื้อหา และกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการทดลองภาคสนาม

5.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ วรรณคดีเรื่อง สุภาชีวิตพระร่วง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

- 1) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบปกติ
- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดทำโดย สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด (พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ, 2563)

3) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4) สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา หน่วยที่ 3 สุภาจิตพระร่วง

5) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบปกติ จำนวน 3 แผนละ 1 ชั่วโมง

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบ ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยใช้ เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) และสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดหัวข้อการประเมิน 5 ด้าน ประกอบด้วย

- จุดประสงค์การเรียนรู้
- สาระการเรียนรู้
- กิจกรรมการเรียนรู้
- สื่อการสอน
- การวัดผลประเมินผล

7) ปรับปรุง และแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ผล การประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินและให้ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยใช้เกณฑ์การประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2556)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51 – 5.00	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย และได้มาโดย การสุ่มอย่างง่าย จำนวน 4 คน (ทดลองเดี่ยว) ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาไทย อยู่ใน ระดับ สูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการใช้ สำนวนภาษา

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยและได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 12 คน (ทดลองกลุ่มเล็ก) ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาไทย อยู่ใน

ระดับสูง 3 คน ปานกลาง 6 คน และต่ำ 3 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลา สื่อการสอน ปริมาณเนื้อหา และกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการทดลองภาคสนาม

5.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย วรรณคดีเรื่อง สุภาจิตพระร่วง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วรรณคดีเรื่อง สุภาจิตพระร่วง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนในการสร้าง และหาประสิทธิภาพดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี วิธีสร้าง เทคนิคการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องสุภาจิตพระร่วง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

2) สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วรรณคดีเรื่อง สุภาจิตพระร่วงแบบ ปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน การสอนภาษาไทย ด้านการสอน การวิจัย และด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจสอบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5) นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของ แบบทดสอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่า IOC ซึ่งมีค่าได้เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ปีการศึกษา 2565 ที่เรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง สุภาจิตพระร่วงผ่านมาแล้ว และ ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 40 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหา ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40-0.59

7) นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง ฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR-20

8) นำแบบทดสอบที่ได้ไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองภาคสนามต่อไป

6. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้รายงานได้ดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

6.1 ก่อนการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วรรณคดี เรื่อง สุภาจิตพระร่วง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

6.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 6 ชั่วโมง โดยให้นักเรียนเรียนและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น

6.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วรรณคดี เรื่องสุภาจิตพระร่วง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชุดเดิมไปทดสอบนักเรียนอีกครั้ง จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติต่อไป

7. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย วรรณคดีเรื่องสุภาจิตพระร่วง ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ตามขั้นตอนดังนี้

7.1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการหาคะแนนเฉลี่ยส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ

7.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างคะแนนหลัง เรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ด้วยการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (t – test for One Sample)

7.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test for Dependent Sample)

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติ ดังนี้

8.1 สถิติพื้นฐาน ดังนี้

1) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

2) ค่าร้อยละ

3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

8.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Test Analysis Programs (TAP)

- 1) ค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3) ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4) หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

8.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1) เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนแบบ CIPPA Model กับกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Independent Groups ในรูป Difference Score (Scott and Wertheimer, 1962 อ้างถึงใน จิรัชญา ทิขิตติ, 2550)

2) เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนแบบ CIPPA Model กับกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการสอนแบบปกติ ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนคำนวณจากสูตร t-test Dependent Groups (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 อ้างถึงใน จิรัชญา ทิขิตติ, 2550)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาจิตพระร่วง โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างการทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

$S_{MD1-MD2}$	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของรูปแบบ CIPPA MODEL และรูปแบบปกติ
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง สุภาจิต พระร่วง โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา มีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาจิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบ CIPPA Model และ การสอนแบบปกติ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาจิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบ CIPPA Model ก่อนการสอนและหลังการสอน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาจิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบปกติ ก่อนการสอนและหลังการสอน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาจิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบ CIPPA Model และ การสอนแบบปกติ โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test แบบ Independent Group ในรูป Difference Score ได้ผลดังตาราง

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาจิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบ CIPPA Model และ การสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	$S_{MD1-MD2}$	t	P
สอบแบบ CIPPA MODEL	43	17.19	26.30	9.11	0.276	1.123*	.000
สอนแบบ ปกติ	44	14.67	22.61	7.94			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาชีวิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบ CIPPA Model และ การสอนแบบปกติแสดงว่ากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนรูปแบบการสอน CIPPA Model มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาชีวิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบ CIPPA Model ก่อนการสอนและหลังการสอน โดยวิธีการทางสถิติ t-test แบบ Dependent Group ได้ผล ดังตาราง

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการสอนและหลังการสอน
แบบ CIPPA Model

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	SD	t	P
ก่อนเรียน	43	17.19	2.13	26.24*	.000
หลังเรียน	43	26.30	1.71		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการสอนและหลังการสอนแบบ CIPPA Model แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ CIPPA Model มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องสุภาชีวิตพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยแบบปกติ ก่อนการสอนและหลังการสอน โดยวิธีการทางสถิติ t-test แบบ Dependent Group ได้ผล ดังตาราง

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการสอนและหลังการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{x}$	SD	t	P
ก่อนเรียน	44	14.67	2.18	18.96*	.000
หลังเรียน	44	22.61	2.11		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการสอนและหลังการสอนแบบปกติ แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาวดีพระร่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบ CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาวดีพระร่วงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบ CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ พบว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบ CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากการสอนโดยการเรียนแบบ CIPPA Model เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระทางความคิดและสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน คือ การจัดกลุ่มนักเรียนที่ความสามารถ โดยมีนักเรียนกลุ่มเก่ง นักเรียนกลุ่มปานกลาง และนักเรียนกลุ่มอ่อน การจัดกลุ่มแบบนี้จะให้นักเรียนมีความร่วมมือในการทำงาน และนักเรียนที่เก่งจะช่วยให้คำแนะนำกับนักเรียน เพราะสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะคำนึงถึงกติกาที่ได้ตกลงกันไว้ ก่อนการเรียนการสอน นั่นคือความสำเร็จและคะแนนของกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนหลังกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละคาบในรูปแบบที่แตกต่าง ซึ่งนักเรียนสามารถตรวจสอบ ความก้าวหน้าคะแนนของกลุ่มได้ และการทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนการจัดการเรียนการสอนแบบปกตินั้น นักเรียนทำงานตามความสามารถของตนเอง มีการให้ความร่วมมือ ในการทำงานกับบุคคลอื่นน้อย ถึงแม้ว่าผู้สอนมีการจัดกลุ่มบ้างแต่การจัดกลุ่มนั้นนักเรียนจะจัดกลุ่มตาม ความพึงพอใจโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของนักเรียนที่มีความสามารถอ่อนกว่า และสอดคล้องกับการศึกษา ค้นคว้าของ ธฤษณัช อารมณแก้ว (2561) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ระหว่างการสอนตามรูปแบบซิปปากับการสอนแบบปกติพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบปกติ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาวดีพระร่วงที่ได้รับการสอนแบบ CIPPA Model ก่อนและหลังการทดลอง

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดย การเรียนแบบ CIPPA Model ก่อนและหลังการทดลองพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 มีสาเหตุมาจากการสอนโดยใช้การเรียน แบบ CIPPA Model เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยลำดับแรกครูจะจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน บทเรียน แบบทดสอบให้พร้อม เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ดีและใช้วิธีสอนตรง นอกจากนั้นครูเตรียมจัด

บรรยากาศในชั้นเรียน คือ การจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด กล่าวคือนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ทางการเรียนอย่างเดียวกันได้และทุกคนก็จะได้รับประโยชน์ร่วมกัน ภาระงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำให้มีการวางแผนอย่างดีโดยอาศัยความร่วมมือของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม และการประเมินผลงานของนักเรียนที่พิจารณาจากผลงานของกลุ่มและพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มว่า นักเรียนได้ใช้ความสามารถเพียงใดในการทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น นอกจากนั้น ภัยสำคัญในการทำกิจกรรมกลุ่มในครั้งนี้คือ การให้การเสริมแรงที่สม่ำเสมอ เมื่อต้องการส่งเสริมให้ทำงานเป็นระบบ ทำงานอย่างมีคุณภาพ เมื่อเกิดปัญหาในการทำงานนักเรียนต้องบริหารจัดการโดยเร็ว ครูมีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ปรึกษา ติดตาม และประเมินผลการเรียนของนักเรียนทั้งด้านทักษะกระบวนการและผลงาน ส่วนการสอนแบบปกติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ทำให้นักเรียนไม่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามโครงสร้างภาพรวมที่ครูแนะนำก่อนการสอนและไม่มีแรงจูงใจเรื่องคะแนนของกลุ่ม และสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ พระมหาศุภพร ปรานีตพลกรัง (2560) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดาวคะนอง ระหว่างวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดของคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบซิปปา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง สุภาพษิตพระร่วงที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 เป็นผลเนื่องมาจากวิธีการสอนตามแบบปกตินั้น มีข้อแตกต่างจากการสอนแบบ CIPPA Model คือ กิจกรรมการเรียนด้วยการสอนแบบปกติมีอิสระกว่า ไม่มีข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์ใดที่มากำหนดการทำการกิจกรรมเพื่อเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี การเรียนรู้เป็นไปตามโครงสร้างภาพรวมซึ่งครูแนะนำก่อนการสอน ในการสอนนักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเนื้อหา นักเรียนแยกทำการกิจกรรมกลุ่มบ้างรายบุคคลบ้าง ตามคำสั่งของครูบ้าง สรุปความรู้ท้ายชั่วโมงโดยนักเรียนและครูอภิปรายร่วมกัน ก่อนการประเมินผลแล้วชมเชยนักเรียนที่ทำคะแนนสูง ดังนั้นนักเรียนจึงมีแรงจูงใจในการเรียนส่วนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน ครูจะทำการซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลตามจุดบกพร่องและจากแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ลำดับจากความยากง่าย ก่อนการฝึกปฏิบัติครูจะสรุปเนื้อหาก่อนให้นักเรียนฝึกทำตามจนเกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีเรื่อง สุภาจิตพระร่วงในรูปแบบการสอน CIPPA Model ดังนี้

1.1 ครูต้องอธิบายขั้นตอนของการเรียนการสอนวรรณคดีเรื่อง สุภาจิตพระร่วงในรูปแบบการสอน CIPPA Model ให้ชัดเจนเพื่อให้ นักเรียนทราบถึงประโยชน์ที่ได้รับ ทั้งนี้ในระยะแรกควรให้นักเรียนเริ่มการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น ตลอดจนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และฝึกบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การเริ่มต้นด้วยการสร้างความเชื่อมั่นใจให้แก่ นักเรียนจะทำให้ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น เชิงวิพากษ์วิจารณ์วรรณคดี จะทำให้การสอนในขั้นต่อไปเป็นไป ด้วยความสะดวก

1.2 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ครูควรสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล

1.3 ในขั้นตอนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อทำข้อมูลให้กระจ่าง ครูควรดูแลการจัดกลุ่มของนักเรียนให้เหมาะสม อาจมีการให้จัดกลุ่มเองบ้าง ในบางครั้งอาจต้องจัดกลุ่มตามจุดประสงค์ที่ครูต้องการ หากมีการทำงานด้วยกระบวนการกลุ่มหลายครั้ง ครูควรพิจารณาให้เหมาะสมว่าควรให้นักเรียนจับกลุ่มแบบใด จึงจะเหมาะสม

1.4 ในขั้นตอนของการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียน ครูอาจเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถแสดงความสามารถอย่างหลากหลายเพื่อเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA Model เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรตามอื่นที่เป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA Model เช่น ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ภายใต้โครงการวิจัยร่วมกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2565 ขอขอบคุณ อาจารย์นพพล กรรณมณีเลิศ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ และอาจารย์ปิยวรรณ กันทอง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ ทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัย ตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง สุภาจิตพระร่วง โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ CIPPA Model กับการสอนแบบปกติ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา พบว่า CIPPA Model เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้นในการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนการสอนวรรณคดีในปัจจุบัน ที่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนท่องจำ แปลศัพท์ หรือจดจำเนื้อหาผ่านเรื่องราวที่เขียนเพียงเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวรรณคดี ดังนั้นเมื่อศึกษาจนจบกระบวนการแล้วจะพบว่า การใช้ CIPPA Model ในการสอนวรรณคดีนั้นช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม สามารถวิจารณ์ สรุปใจความสำคัญ และยังสามารถถึงจุดความสนใจของผู้เรียนให้มีความกล้าแสดงออกในทางที่ดีมากขึ้นเมื่อเทียบกับการสอนแบบปกติ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการสอนในเนื้อหาแบบใดก็ตาม หากมีการนำนวัตกรรมการเรียนรู้อาทิ CIPPA Model เข้าไปร่วมใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วย ย่อมมีโอกาสในการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านองค์ความรู้ที่ได้รับและการมีส่วนร่วม รวมไปถึงเจตคติต่อวิชานั้น ๆ ได้มากขึ้นเช่นเดียวกัน อันจะเป็นแนวทางที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างอิสระทั้งกายและความคิดนั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับภาพการ์ตูน: วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10 (2), 1269.
- จิรัชญา ทิขิตติ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบเอสทีเอดี (STAD) และการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี [สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตนา แหมมณี. (2548). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model). กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- ธฤชนัช อารมณ์แก้ว. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ระหว่างการสอนตามรูปแบบซิปปากับการสอนแบบปกติ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่9). มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- พระมหาคชา ประณีตพลกรัง. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดาวคะนอง ระหว่างวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติ. วารสาร“ศึกษาศาสตร์ มมร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, 5(2), 99.

- พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2563). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท ไทยร่มเกล้า จำกัด.
- สนิท ตั้งทวี. (2528). วรรณคดีและวรรณกรรมไทยเบื้องต้น พิมพ์ลักษณ์ กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อิงอร สุพันธุ์วนิช และคณะ. (2553). “มโนทัศน์พัฒนา : วรรณคดีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น”. ชุดฝึกอบรมภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.